

Univerzitet u Novom Sadu

Fakultet tehničkih nauka

Seminarski rad

iz

Sistema upravljanja zaštitom životne sredine

Zoran Medaković 2732

Dinić Dijana 2994

U Novom Sadu, maj 2010. godine

UVOD

Životna sredina jeste skup prirodnih i stvorenih vrednosti čiji kompleksni međusobni odnosi čine okruženje, odnosno prostor i uslove za život.

Zakon o zaštiti životne sredine kao osnovne odredbe u članu 1 navodi sledeće:

Ovim zakonom uređuje se integralni sistem zaštite životne sredine kojim se obezbeđuje ostvarivanje prava čoveka na život i razvoj u zdravoj životnoj sredini i uravnotežen odnos privrednog razvoja i životne sredine u Republici.

Član 2. govori o sistemu zaštite životne sredine. Sistem zaštite životne sredine čine mere, uslovi i instrumenti za:

- 1) održivo upravljanje, očuvanje prirodne ravnoteže, celovitosti, raznovrsnosti i kvaliteta prirodnih vrednosti i uslova za opstanak svih živih bića;
- 2) sprečavanje, kontrolu, smanjivanje i sanaciju svih oblika zagađivanja životne sredine.

Zagađenje vazduha predstavlja značajan problem u Srbiji, koji je nastao kao posledica slabih okvira ekološke politike i njenog sprovođenja. Ekonomski instrumenti su usmereni samo na ubiranje taksi, a ne na svoju funkciju koja je u stvari da omogući podršku za ekološko odgovorno ponašanje.

U Srbiji je prisutan problem degradacije standarda i kvaliteta života. Takođe, zastarela tehnologija u upopšte loši uslovi u privredi, nisu stvorili uslove za uvođenje postrojenja, koja će doprineti zaštiti životne sredine. Zagađenje vazduha u Srbiji posebno doprinosi nedostatak zakona, uopšte o životnoj sredini, koji uključuje ključne zahteve EU za zaštitu životne sredine.

Voda je životna sredina u kojoj je nastao život i bez čiste i zdrave vode nema života. Većina reka, naročito u razvijenim zemljama sveta, postale su kanali otpadnih voda. Reke nose tone štetnih supstanci, soli teških metala: žive, olova, kadmijuma, celuloznu pulpu, ulja, deterdžente i dr, pa se ne mogu koristiti za piće i rekreaciju.

Nečistoće u vodi se razgrađuju pomoću razgrađivača. Kada su ti procesi neprirodni i voda opterećena velikim količinama štetnih supstanci, potreban je dovod rastvorenog kiseonika radi povećanih oksidacionih procesa. Zbog toga se smanjuje količina kiseonika potrebnog živim bićima (biljke, ribe i dr.). U krajnjem slučaju, nedostatak kiseonika dovodi do uginuća živih bića u vodi i takva voda postaje mrtva. U takvoj vodi mogu živeti samo anaerobne bakterije, koje mogu živeti bez kiseonika. Osim toga, znatne količine nafte i njenih derivata dospevaju u mora i okeane kao posledica udesa tankera i kvarova na naftnim platformama.

Voda je nezamenljiva u velikom broju tehnoloških postupaka. Poznati su podaci o potrošnji tehnološke vode po jedinici proizvoda u nekim granama industrije. Ako se u vodene tokove ispuštaju fosfati i nitrati iz veštačkih đubriva, deterdženti iz domaćinstava i hemijske industrije te filtrat iz deponija otpada, tada te materije potpomažu rast vodenih algi, koje imaju izraženu potrebu za kiseonikom. Time se voda još više osiromašuje sa kiseonikom. Uginućem i truljenjem tih algi troše se i poslednje zalihe kiseonika u vodi, što dovodi do gašenja života.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com